EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.2.2021
COM(2021) 53 final

2021/0030 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om at give Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 16 og 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 395, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter "momsdirektivet"[1]) kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, for at forenkle momsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse.

Det Forenede Kongerige trådte den 31. januar 2020 ud af Den Europæiske Union (EU). I overensstemmelse med udtrædelsesaftalen[2] er landet nu et tredjeland i forhold til EU.

Fra og med den 1. januar 2021 gælder EU's momslovgivning ikke længere i Det Forenede Kongerige. Imidlertid vil Nordirland på grundlag af protokollen om Irland/Nordirland[3] (herefter "protokollen"), som er en del af udtrædelsesaftalen, fortsat være omfattet af EU's momslovgivning for så vidt angår varer for at undgå en hård grænse mellem Irland og Nordirland. Hvad angår tjenesteydelser betragtes Nordirland til gengæld sammen med resten af Det Forenede Kongerige som værende uden for EU.

Dette fører uundgåeligt til et dobbelt eller blandet momssystem i Nordirland, hvor leveringer, erhvervelser inden for Fællesskabet og import af varer, som finder sted i Nordirland, i henhold til reglerne for stedet for afgiftspligtige transaktioner som fastsat i afsnit V i momsdirektivet er omfattet af de harmoniserede EU-regler, mens leveringer af tjenesteydelser, som finder sted på det samme område, ikke er omfattet af EU's momssystem.

For fortsat at kunne anvende en momssærordning i Nordirland, som indeholder forudfastsættelsesforanstaltninger vedrørende den ikke-fradragsberettigede merværdiafgift i forbindelse med brændstofudgifter til firmabiler, som fraviger de almindelige bestemmelser i momsdirektivet, er det derfor nødvendigt at indrømme en undtagelse i henhold til momsdirektivets artikel 395, stk. 1.

Ved brev registreret i Kommissionen den 27. november 2020 anmodede Det Forenede Kongerige om tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger momsdirektivets artikel 16 og 168. I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 10. december 2020 medlemsstaterne om Det Forenede Kongeriges anmodning. Ved brev af 11. december 2020 underrettede Kommissionen Det Forenede Kongerige om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Ifølge artikel 168 i momsdirektivet kan en afgiftspligtig person fradrage den moms, der skal betales af erhvervelser, der er foretaget i forbindelse med vedkommendes afgiftspligtige transaktioner. I henhold til artikel 16 i samme direktiv skal det forhold, at en afgiftspligtig person fra sin egen virksomhed udtager en vare, som han vil anvende til privat brug for sig selv eller for sit personale, sidestilles med levering af varer mod vederlag, såfremt varen eller de bestanddele, som den er sammensat af, har givet ret til fuldt eller delvist fradrag af momsen. Denne ordning giver mulighed for at inddrive oprindeligt fradraget moms i forbindelse med privat brug.

---

1 EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

2 Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 384 I af 12.11.2019, s. 1).

3 EUT C 384 I af 12.11.2019, s. 92.

I tilfælde af firmabiler, der delvis anvendes til privat (ikke-erhvervsmæssig) brug, er det ofte vanskeligt at beregne og beskatte udgifter til privat brug i henhold til ovennævnte regler.

I den forbindelse har Det Forenede Kongerige en særlig ordning med fast beskatning af privat brug af firmabiler, der er godkendt ved Rådets beslutning 86/356/EØF af 21. juli 1986 om tilladelse for Det Forenede Kongerige til at anvende forudfastsættelsesforanstaltninger vedrørende den ikke-fradragsberettigede merværdiafgift i forbindelse med brændstofudgifter til firmabiler[4], som er baseret på bilens motorstørrelse og brændstoftype.

Den oprindelige undtagelse blev ophævet og erstattet af Rådets beslutning 2006/659/EF af 25. september 2006 om at tillade Det Forenede Kongerige at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 5, stk. 6, og artikel 11 A, stk. 1, litra b), i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter[5], hvori der indføres en fast beskatning af den private brug på grundlag af bilens CO_2-udledning. Sidstnævnte rådsafgørelse blev siden erstattet af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2109 af 17. november 2015[6], som udløb den 31. december 2018. Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1918 af 4. december 2018[7] blev foranstaltningen forlænget yderligere indtil den 31. december 2020.

Ordningen er baseret på, at der foreligger en direkte sammenhæng mellem udledningen og brændstofforbruget, idet en større udledning svarer til et større brændstofforbrug. På grundlag af denne udledning beregnes brændstofforbruget pr. kilometer, som derefter kombineres med det gennemsnitlige private kilometertal, der fastlægges på grundlag af data om direkte afgifter og detailprisen på brændstof til vejtransport. Denne beregning fører til en afgift på privat brug, som svarer til det skyldige momsbeløb for den private anvendelse af køretøjet. Ordningen er frivillig for afgiftspligtige personer, som kan vælge ikke at få refunderet moms på brændstof. Alternativt kan de føre nøje kilometerregnskab for at dokumentere og underbygge en beregning af deres private kilometertal.

Det Forenede Kongerige medtog i sin anmodning en beskrivelse af, hvordan fravigelsesforanstaltningen fungerer. Ifølge Det Forenede Kongerige har denne ordning vist sig at være præcis og ført til en betydelig forenkling for både virksomheder og skattemyndigheder. Det Forenede Kongerige fremfører også, at ordningen giver afgiftspligtige personer retssikkerhed ved sørge for en forenklet metode, som kan anvendes til at beregne moms for den private anvendelse af brændstof.

På dette grundlag har Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland anmodet om tilladelse til fortsat at anvende fravigelsen fra den 1. januar 2021. Fravigelsen bør ikke gælde længere end til den 31. december 2023, således at det kan vurderes, om standardsatsordningen fortsat er en korrekt afspejling af den generelle fordeling mellem erhvervsmæssig og privat brug.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I henhold til momsdirektivets artikel 176 fastsætter Rådet de udgifter, der ikke giver ret til fradrag af momsen. Indtil det sker, kan medlemsstaterne opretholde alle de undtagelser, som var gældende pr. 1. januar 1979. Der findes derfor en række "stand still"-bestemmelser, som begrænser retten til at fradrage moms for så vidt angår personbiler.

[4] EFT L 212 af 2.8.1986, s. 35.
[5] EUT L 272 af 3.10.2006, s. 15.
[6] EUT L 305 af 21.11.2015, s. 49.
[7] EUT L 311 af 7.12.2018, s. 30.

Uanset tidligere initiativer med henblik på at indføre regler om, hvilke kategorier af udgifter der kan underlægges begrænsninger i fradragsretten[8], er en sådan fravigelse passende, mens man afventer en harmonisering af disse regler på EU-niveau.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 395 i momsdirektivet.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

I betragtning af den bestemmelse i momsdirektivet, som forslaget bygger på, hører forslaget under Den Europæiske Unions enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

• Proportionalitetsprincippet

Afgørelsen vedrører en tilladelse, der indrømmes Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland på landets egen anmodning, og udgør ikke en forpligtelse.

I betragtning af fravigelsens begrænsede anvendelsesområde står den særlige foranstaltning i rimeligt forhold til det tilstræbte mål, dvs. at forenkle proceduren for momsopkrævning. Den går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at forenkle opkrævningen af moms i en bestemt sektor.

Ordningen vil fortsat være frivillig for afgiftspligtige personer.

• Valg af retsakt

I henhold til momsdirektivets artikel 395 er en fravigelse af de fælles momsregler kun mulig, hvis Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen giver tilladelse til det. Endvidere er en rådsafgørelse det mest egnede reguleringsmiddel, da det kan målrettes individuelt.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Forslaget er baseret på en anmodning fra Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland og vedrører kun dette område.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

• Konsekvensanalyse

Forslaget til afgørelse sigter mod at forenkle momsopkrævningen i forbindelse med brændstofforbrug til firmabiler, der delvis anvendes til ikke-erhvervsmæssige formål, og har derfor en potentiel positiv virkning.

[8] KOM(2004) 728 endelig — Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på at forenkle de momsmæssige forpligtelser (EUT C 24 af 29.1.2005, s. 10), trukket tilbage den 21. maj 2014 (EUT C 153 af 21.5.2014, s. 3).

For afgiftspligtige personer, der vælger at gøre brug af denne ordning, mindsker det de administrative byrder og omkostninger ved at fjerne behovet for i momsøjemed at føre nøje kilometerregnskab for hver enkelt firmabil. Sådanne krav til registrering kan være tidskrævende og medfører ofte betydelige administrative byrder for relativt små afgiftsbeløb. Forenklingsmetoden mindsker også byrderne for skattemyndighederne, som ellers ville være forpligtet til at kontrollere en lang række individuelle situationer.

Da fravigelsen er af begrænset omfang og varighed, vil virkningen under alle omstændigheder være begrænset.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen negative virkninger for EU's budget.

I den forbindelse bemærkes det, at indtægter fra transaktioner, som der skal betales afgift af i Nordirland, i henhold til protokollens artikel 8, stk. 2, ikke overføres til Unionen.

5. ANDRE FORHOLD

Forslaget indeholder en udløbsklausul i form af en frist fastsat til den 31. december 2023.

2021/0030 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om at give Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 16 og 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem[1], særlig artikel 395, stk. 1, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Forenede Kongerige udtrådte af Den Europæiske Union den 31. januar 2020 på grundlag af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ("udtrædelsesaftalen"). EU-lovgivningen om merværdiafgift ("moms") finder derfor ikke længere anvendelse på eller i Det Forenede Kongerige.

(2) I overensstemmelse med artikel 8 i protokollen om Irland/Nordirland ("protokollen"), som udgør en integreret del af udtrædelsesaftalen, finder EU's momslovgivning imidlertid fortsat anvendelse i Nordirland[2] for så vidt angår varer.

(3) Derfor er afgiftspligtige personer og visse ikke-afgiftspligtige juridiske personer i Det Forenede Kongerige fortsat omfattet af EU's momslovgivning i forbindelse med varetransaktioner i Nordirland.

(4) I henhold til artikel 168 i direktiv 2006/112/EF kan en afgiftspligtig person fradrage den moms, der skal betales af erhvervelser, der er foretaget i forbindelse med vedkommendes afgiftspligtige transaktioner. I henhold til artikel 16 i direktivet skal, det forhold, at en afgiftspligtig person fra sin egen virksomhed udtager en vare, som han vil anvende til privat brug for sig selv eller for sit personale, imidlertid sidestilles med levering af varer mod vederlag, såfremt varen eller de bestanddele, som den er sammensat af, har givet ret til fuldt eller delvist fradrag af momsen. Denne ordning giver mulighed for at inddrive oprindeligt fradraget moms i forbindelse med privat brug.

(5) Ved Rådets beslutning 2006/659/EF[3] fik Det Forenede Kongerige tilladelse til indtil den 31. december 2015 at anvende en særlig foranstaltning med henblik på at fastsætte

[1] EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

[2] Med forbehold af det i protokollens artikel 18 omhandlede demokratiske samtykke til den fortsatte anvendelse af protokollens artikel 8.

[3] Rådets beslutning 2006/659/EF af 25. september 2006 om at tillade Det Forenede Kongerige at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 5, stk. 6, og artikel 11 A, stk. 1, litra b), i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EUT L 272 af 3.10.2006, s. 15).

den andel af ikke-fradragsberettiget moms, der vedrører udgifter til brændstof til firmabiler, der ikke kun anvendes til erhvervsformål, på grundlag af en forud fastsat sats ("den særlige foranstaltning"). Denne særlige foranstaltning, der er frivillig for afgiftspligtige personer, er baseret på mængden af kuldioxid, der udledes, idet der er proportionalitet mellem udledningen og brændstofforbruget og derfor med brændstofudgifterne.

(6) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2109[4] fik Det Forenede Kongerige tilladelse til fortsat at anvende den særlige foranstaltning indtil den 31. december 2018. Tilladelsen blev forlænget yderligere indtil den 31. december 2020 ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1918[5].

(7) Ved brev registreret i Kommissionen den 27. november 2020 anmodede Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland om tilladelse til fortsat at anvende den særlige foranstaltning fra den 1. januar 2021. Anmodningen indeholdt en beskrivelse af, hvordan den særlige ordning fungerer.

(8) Kommissionen fremsendte Det Forenede Kongeriges anmodning til medlemsstaterne ved brev af 10. december 2020. Ved brev af 11. december 2020 underrettede Kommissionen Det Forenede Kongerige om, at den rådede over alle nødvendige oplysninger for at kunne vurdere anmodningen.

(9) Ifølge Det Forenede Kongerige har den særlige foranstaltning medført en forenkling af proceduren for momsopkrævning i forbindelse med udgifter til brændstof anvendt ved privatkørsel i firmabiler for både afgiftspligtige personer og skattemyndigheder. Der bør derfor gives tilladelse til, at det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland fortsat kan anvende den særlige foranstaltning.

(10) Fravigelsen bør ikke gælde længere end til den 31. december 2023, idet det er nødvendigt regelmæssigt at foretage en fornyet vurdering af, om standardsatsordningen fortsat er en korrekt afspejling af den generelle fordeling mellem erhvervsmæssig og privat brug.

(11) I overensstemmelse med protokollens artikel 8, stk. 2, overføres indtægter fra transaktioner, som der skal betales afgift af i Nordirland, ikke til Unionen. Den særlige foranstaltning får derfor ingen indvirkning på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved fravigelse af artikel 16 og 168 i direktiv 2006/112/EF gives Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland tilladelse til indtil den 31. december 2023 at fastsætte den andel af momsen, der vedrører udgifter til brændstof anvendt ved privatkørsel i firmabil, på grundlag af en forud fastsat sats.

---

4 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2109 af 17. november 2015 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 305 af 21.11.2015, s. 49).

5 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1918 af 4. december 2018 om at give Det Forenede Kongerige tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 16 og 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 311 af 7.12.2018, s. 30).

Artikel 2

Andelen af den i artikel 1 omhandlede afgift udtrykkes i faste beløb, der fastsættes på grundlag af den pågældende type køretøjs kuldioxidemission, som afspejler brændstofforbruget. For så vidt angår Nordirland justerer Det Forenede Kongerige disse fastsatte beløb årligt for at afspejle udviklingen i den gennemsnitlige brændstofpris.

Artikel 3

Den ordning, der indføres på grundlag af denne afgørelse, er frivillig for skattepligtige personer.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland for så vidt angår Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne

Formand